

BEWAAR HET PAND

Uitgave tot bevordering van de handhaving der oude Gereformeerde beginselen
verschijnt eens in de veertien dagen

KOMMISSIE VAN REDAKTIE:

Ds. G. Blom, Meerkerk; Ds. H.C. van der Ent, Dordrecht-Centrum; Ds. H. van Leeuwen, Driebergen; Ds. L.W. van der Meij, Zaamslag; Ds. D. Slagboom, Katwijk aan Zee; Ds. M.C. Tanis, Sliedrecht-Centrum; Ds. M. Vlietstra, Bunschoten; Ds. P. van Zonneveld, Doornspijk; A. Beukers, Alphen a.d. Rijn en Joh. van der Lee, Alphen a.d. Rijn.

REDAKTIE:

Ds. G. Blom, Prinses Marijkeweg 13,
4231 BP Meerkerk. Telef. 01837-1357

ADMINISTRATIE

A. Beukers, Toussaintplein 20, 2406 XL Alphen a/d Rijn, tel. 01720 - 74202, postrek. 70.43.50, t.n.v. de administrateur van „Bewaar het Pand” te Alphen a/d Rijn.
Abonnementsprijs f 10,- per jaar. Abonnementsprijs voor de Verenigde Staten en Canada 5 dollar per jaar. Advertenties f 0,25 per mm. Bij kontrakt korting.

MEDITATIE

Een onvergetelijke dag

... En bleven die dag bij Hem ...

Joh. 1 : 40m.

Johannes de Doper, de trouwe boetgezant, had de wet in al haar gestrengheid gepredikt, het oordeel onbewimpeld aangezegd. En toen eindelijk het ogenblik aanbrak, waarop de zo lang verwachte Zone Gods zich vertoonde in Beth-abara, wandelende aan de oever van de Jordaan, klonk het woord van de Doper: „Zie, het Lam Gods!”

Dat woord viel in het hart van Johannes en Andreas, gelijk het goede zaad in weltoebereide aarde. „En die twee discipelen hoorden hem dat spreken, en zij volgden Jezus”. Daar gaan zij naar Jezus heen! Door schuldbesef getroffen en verslagen! Hongerend naar Zijn gerechtigheid!

Daar gaan die twee discipelen achter Jezus aan!

Schuchter zijn ze Jezus op een afstand gevolgd, want ze hebben geen vrijmoedigheid zich dicht bij Hem te voegen en Hem aan te spreken. O, ze hebben iets van hun zondaarsonwaardigheid en ook van Jezus geheimnisvolle Goddelijke hoogheid verstaan. Dat doet hen eerst Jezus nog van verre volgen.

Zie hier een lieflijke trek van alle waarlijk heilbegerigen, die bij aanvang zichzelf leerden kennen en Jezus als hun Zaligmaker leerden nodig krijgen. O, dan is daar een brandende begeerte naar Christus, maar ja, zou Hij Zich kunnen ontfermen? Ziende op zichzelf gevoelen zij de grote afstand die er ligt tussen hen, schuldigen en onreinen, en Hem, de Zondeloze en Reine! O, daar zou voor hen geen groter wonder van genade zijn dan het ondoordringelijk, onbegrijpelijk: ik bij U, o Heere! Dat deed ook eenmaal een Asaf in aanbidding nederzinken.

Maar weet, eeuwige liefde zoekt wat zij bemint en rust niet, aler zij het gevonden heeft. Antwoordt de grote Ontfermer niet „eer zij roepen”?

Welnu, Hij die altijd weet de hunkering van Hem zoekende zielen, heeft ook voor deze twee Zijn woord gereed: „Komt!”

En deze twee vrienden, Johannes en Andreas zijn gekomen en die dag bleven zij bij Hem!

O, die dag van de eerste ontmoeting met Jezus! Onvergetelijk!

Zal deze ontmoeting niet hun stoutste verwachting en verbeelding verre overtroffen hebben? De eerste dag, die zij in het gemeenschappelijk geprek met de Heiland doorleefden, de dag van het eerste geloof, de eerste hope, de eerste liefde? Was het niet de dag waar in de stilte der eenzaamheid banden en liefdekoorden door hen ervaren werden, die in eeuwigheid niet meer losgemaakt zouden worden?

Een dag met de Heere Jezus! Was het niet het bewijs, dat het hun daar boven alles goed was? Gewisselijk, het was een dag van het zaligste zielsgenot: het is mij goed nabij God te wezen! Gewisselijk, nergens beter, nergens zaliger, dan waar Jezus is met Zijn Woord, met Zijn Geest, met de kracht Zijner aangebrachte verzoening, om alle zonden voor eeuwig weg te nemen. Nergens beter, dan waar Hij is, Die is de weg, en de waarheid en het leven!

O, menigeen vermoedt zelfs van verre niet

al de liefelijkheid en heerlijkheid daarvan. Maar het wordt wel verstaan door een iegelijk die aan de omgang met de Heere Jezus niet geheel vreemd is.

Zeg mij, is het er dan ergens beter dan bij dien Zielsbruidgom?

O, welk een vreugde vindt dan de in zichzelf verloren zondaar te mogen luisteren naar de woorden des eeuwigen levens van de lippen van de hemelse Trooster, te mogen vernemen, dat daar is vergeving altijd bij God geweest, dat een iegelijk, die zijn zonde belijdt en laat, barmhartigheid zal verkrijgen! Een dag met Jezus en te mogen schuilen in Zijn wonden, in Christus een volkomen Zaligmaker te vinden, Die voor hen aan Gods recht voldeed en hun straf heeft gedragen, Die de oorzaak hunner eeuwige zaligheid geworden is. Ja zalig! op de klacht: „ik lag gekneld in banden van de dood, daar d'angst der hel mij alle troost doet missen”, te mogen vernemen: „zo is er nu geen verdoemenis voor degenen, die in Christus Jezus zijn.”

Hoe weet Hij dan door Zijn genadevolle nabijheid in die uren hun tranen te drogen, hun leed te verzachten, te doen juichen zelfs midden in de pijn, omdat Hij een almachtig en gewillige Helper is, Die redt uit alle noden, Wiens genade tot alles genoeg is.

Dat zijn ook de dagen van verootmoediging, waarin de Heere alle bedeksels wegneemt en laat zien, dat het om hun eeuwig behoud te doen is, maar dat zij ook door vele verdrukkingen moeten ingaan in het koninkrijk Gods.

O, een onvergetelijke dag, waarop de verloren zondaar de reddende Heere Jezus ontmoet!

Is 't wonder dat deze twee discipelen die dag bleven? Ze hebben een voorsmaak van de hemelse zaligheid genoten.

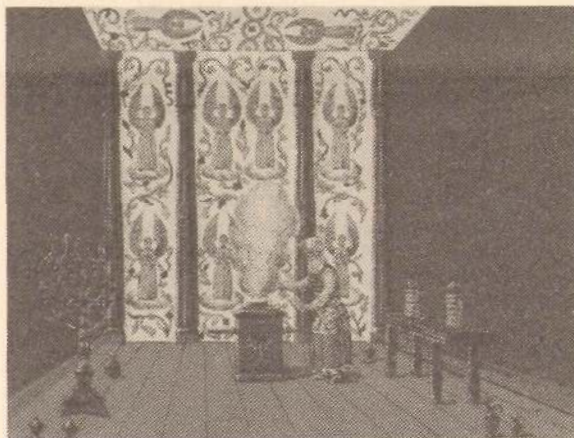
Kent gij óók zulk een overgetelijke dag?

Wijlen Ds. N. de Jong.

De Tabernakel

Veertiende les

HET VOORHANGSEL VOOR HET HEILIGE DER HEILIGEN

Nu wij tot de bespreking zijn gekomen over het „HEILIGE DER HEILIGEN” mogen wij wel denken aan de ernstige vermaning des Heeren tot Mozes, bij het brandende braambos, waar de Heere sprak:

„Nader hier niet toe; trek uw schoenen van uw voeten, want de plaats, waarop gij staat, is heilig land.”

Van de administratie

In de afgelopen periode werden weer 11 nieuwe abonnees aan ons opgegeven. De ledige plaatsen, die er altijd komen bij het einde van een jaargang, worden zodoende weer vlug opgevuld.

Een voorbeeld ter navolging is, dat ouders hun kinderen een abonnement op ons blad gaven. Aan giften werd f 270,- ontvangen. Voor alles weer hartelijk dank.

In dit nummer van ons blad is de acceptgirokaart weer ingesloten. Wij zien dan de stroom van betalingen van het abonnementsgeld te goed met zo mogelijk een extra gift voor ons blad. Het abonnementsgeld is niet verhoogd. Dit is niet gedaan omdat het niet nodig zou zijn, integendeel, de kosten stijgen steeds. Als we daarnaar rekenden zou het abonnementsgeld wel f 25,- per jaar moeten bedragen.

De prijs van f 10,- kon gehandhaafd blijven omdat zo velen een extra gift gaven. Mogen we daar weer op rekenen?

Er zijn verschillende abonnees die de vorige jaargang nog niet betaald hebben. Zoudt u dat tegelijkertijd met de betaling van het abonnement voor deze jaargang willen doen?

Betaalt u ook voor een andere abonnee, zet u het er dan weer duidelijk bij? Bij voorbaat dank.

Adm. Bewaar het Pand: A. Beukers, Toussaintplein 20, 2406 XL Alphen a.d. Rijn, tel. 01720-74202, giro 704350.

Van de Redactie

1. **Acceptgirokaarten.** De mogelijkheid bestaat, dat zo'n kaart is ingesloten, wanneer er sprake is van een ruilabonnement of wanneer een ander het abonnementsgeld betaalt of wanneer de betaling al heeft plaatsgevonden. Dan kan men de acceptgirokaart wel vernietigen.

2. **School voor Dundas en Hamilton.** Ik ontvang per bank of per giro: van J.v.ZR en MMR elk f 500,-, van de diakonie van Noordeloos f 100,-, van een andere diakonie (de naam van de gemeente stond niet op de afrekening) f 40,- en van die van Rotterdam-west f 553,85. Voor alles hartelijk dank.

3. **Gomarusmavo Gorinchem.** Mag ik even de aandacht vestigen op de advertentie van deze school? Het is van groot belang dat onze kinderen zoveel mogelijk reformatisch onderwijs volgen. In de wijde omtrek van Gorinchem hebben we vele abonnees op ons blad. Vandaar dat ik opwek om volle aandacht aan de advertentie van deze school over de aanmelding van leerlingen te schenken. Laten we niet vergeten dat we als ouders onze verantwoordelijkheid dragen.

B.

Was dat stukske grond, waarop de „Tabernakel” was opgericht met ook het „HEILIGE DER HEILIGEN” geen „heilig land”?

Zeker, ook voor de „Voorhof” was er een „voorhangsel”, maar daardoor was er toegang mogelijk voor het volk met een offer en voor de priesters.

Door de „voorhang” vòòr het „HEILIGE” mocht de priester gaan in dat „Heilige”.

Maar tot het „Heilige der Heiligen” mocht alleen de Hogepriester ingaan en dan slechts éénmaal per jaar, op de grote Verzoendag.

In dat Heilige der Heiligen mocht dus beslist niemand komen, zelfs geen priester.

Want dààr woonde God Zelf; dààr was Zijn Troon, de „Ark des Verbonds”. En mocht dan alleen de Hogepriester éénmaal in het jaar daar komen, dan moest dat zijn met het bloed, hetwelk hij zevenmaal op het verzoendeksel moest sprengen. Dus zonder dat bloed van de geslachte bok geen toegang en

dat betekende dus: „En zonder bloedstorting geschiedt geen vergeving.” (Hebr. 9 : 22b).

Verder dus: voor niemand ooit toegang. Dit gesloten „voorhangsel” wees dus op . . . scheiding, op de gebroken gemeenschap met God.

Op het Voorhangsel, het gordijn, waren „Engelen-gestalten” afgebeeld. En die afbeelding wees opmerkelijk terug naar de „Cherubim” voor de ingang van het gesloten paradijs, met het „zwaard” in hun hand, om te verhinderen de toegang tot het paradijs. Wel, ging daarvan niet een ontroerende sprake uit!

Wee die mens, die het toch zou wagen door te breken. Dat lezen we in Leviticus 16 : 2.

Dat verstond de pelgrim, die het dan ook beleed in psalm 130 : 3: „Zo Gij, Heere, de ongerechtigheden gadeslaat, Heere, wie zal bestaan?”

Maar toch werd voor hem het heilgeheim ontsloten en geopenbaard, dat er „vergeving” bij de Heere is. Wel, dat mocht hij reeds ervaren, wanneer hij met zijn geslacht dier binnen de deur van het „Voorhof” stond en die priester het offerbloed opving en in haast het bracht tot de andere priester, die bij het brandofferaltaar stond, om dat bloed tegen het altaar te werpen, ja, volgens de betekenis van het grondwoord het bloed „smakte” tegen het altaar!

Ja, zo mocht de dichter van psalm 130 dan ook belijden in het geloof: „Maar bij U is vergeving, opdat Gij gevreesd wordt.”

Daar bleek dus al, dat God voor een schuldig volk gezorgd heeft voor „herstelde” gemeenschap, door het bloed!

En dat bleek ook in het feit, dat de Hogepriester op de grote verzoendag het voorhangsel mocht wegschuiven en door het „geopende” voorhangsel het „Heilige der Heiligen” binnentrad om met het bloed verzoening te doen. O neen! Het was geen hermetisch afgesloten vertrek. Ja, wat was dat treffend, dat die verrichte verzoening weerklonk door het geluid van die klinkende „schelletjes”, aan de zoom van het hogepriesterlijk kleed aangebracht!

Dat er „herstelde” gemeenschap met God mogelijk was, bleek ook zichtbaar uit de **KLEUREN**, die in het Voorhangsel waren verweven, namelijk: — wit, — hemelsblauw, — scharlaken en purper.

Het „wit” zag op de volkomen REINHEID van Christus; het „hemelsblauw” op Zijn onveranderlijke TROUW in het volbrengen van Zijn Middelaarswerk; het „scharlaken” op Christus’ vergoten BLOED en het „purper” op Christus’ koninklijke bediening. En de vastheid van het heil in Christus werd duidelijk afgebeeld in de 4 pilaren van sittimhout, overtrokken ook met goud, vaststaande in 4 zilveren voeten.

Maar hoe werd nu die volkomen „mogelijkheid” en „vastheid” genoten door een zich-schuldig-kennend volk, dat buiten stond? Wel, door dat geluid van die klinkende schelletjes aan het kleed van de Hogepriester, zoals we reeds opmerkten en bij het naar buiten komen van de hogepriester en op het volk zijn hogepriesterlijke zegen legde. Door het geloof werd de troost ervan ervaren. Toch echter bleef het een „schaduw-dienst”. Na de grote Verzoendag bleef het Voorhangsel, de toegang, weer voor een heel jaar dicht en gesloten.

Maar eens werd het voor goed geopend, om nooit meer dicht te gaan. En dat was, zoals we weten, op GOLGOTHA, bij het sterven van Christus. „En zie, het voorhangsel des tempels scheurde in tweeën, van boven tot beneden.”

„Van boven”! Bij GOD vandaan. Want dat kon nooit plaats gehad hebben door de mens. O, ware het niet door God Zelf gescheurd, het zou eeuwig gesloten zijn gebleven!

Maar . . . „Gode zij dank voor Zijn onuitsprekelijke Gave”, Zijn Zoon! Op het: „HET IS VOLBRACHT” en het: Vader, in Uw Handen beveel ik Mijn Geest” scheurde het gesloten „Voorhangsel” en . . . voor goed! Nu betoonde de Vader reeds, dat Hij voldaan was met het volbrachte werk van Zijn Zoon en op de Paasmorgen bevestigde de Vader dit met de opwekking van Zijn Zoon.

Schoon verklaart de Hebreër-brief deze zaken. Leest daarom die kostelijke gedeelten hierover in de hoofdstukken negen en tien.

Zo ligt hier de rijke, vaste grondslag voor Gods kerk verklaard.

Maar ook de enige en volkomen TOEGANG

voor een diep-schuldig volk tot de Troon der genade, door het bloed van Jezus Christus, dat reinigt van alle zonden! Hij heeft gezegd: „Ik ben de Deur.”

Niemand komt tot de Vader, dan door Mij . . . „En die tot Mij komt, zal Ik geenszins uitwerpen.”

Zo is er een volk, dat dááruit ook vrijmoedigheid mag ontvangen „Om in te gaan in het heiligdom door het bloed van Jezus, op een verse en levende weg, welke Hij voor ons ingewijd heeft door het voorhangsel, dat is door Zijn vlees”.

O, hebt u ’t mogen verstaan en erkennen, dat ù de Toegang gesloten hebt; dat ù die zelf nooit zou hebben kunnen openen? Niet door uw tranen, ofschoon ze noodzakelijk moeten gekend worden, alsook de ootmoedige gestalten van het hart, maar dat die toegang alleen geschiedt door het bloed van Jezus!

Ach, zegt toch een twijfelmoedige en bestredene: zou dat ook voor mij gelden, de allerónwaardigste?

Och, merk eens op, dat het Voorhangsel des tempels scheurde van boven naar . . . beneden! . . . Hoe laag? Wel, zó laag . . . dat de kleinste in de genade erdoor kan.

Dat u dan niet langer uw vrijmoedigheid zoekt te ontlennen aan . . . uzelf, maar aan ’s Heeren eigen woord en belofte: „O, al gij dorstigen komt tot de wateren, en gij, die geen geld hebt, komt, koopt en eet; ja komt, koopt zonder geld en zonder prijs, wijn en melk!”

Och, dat u ’t met die beproefde vader mocht belijden: „Ik geloof Heere, kon mijn ongelovigheid te hulp.”

Ja, zal het dan niet een eeuwig wonder zijn, wanneer de Heere het u verzekert: „En die tot Mij komt, zal Ik geenszins uitwerpen.”

Dr.

v.L.

Uit de gouden Schatkist 10.

CHRISTUS DE DEUR

Christus is de deur der schapen: „Ik ben de deur der schapen.” Allen die, wanneer ook, langs een andere weg waren gekomen, waren dieven en moordenaars; maar de schapen hadden naar hen niet gehoord. „Ik ben de deur.” Daar is geen andere weg om in te gaan in de gemeente van God, dan bekering en geloof in Christus.

Er is geen andere weg voor de herders. Velen zijn, gedurende al de eeuwen van het Christendom, langs een andere weg tot de bediening van het Evangelie ingegaan, dan door bekering en zaligmakend geloof in Christus. Jezus echter verklaart hier dat zij allen dieven en moordenaars zijn. Velen zijn tot de bediening ingegaan door hun geleerdheid, omdat zij doctors zijn in velerlei wetenschappen en oude en nieuwe talen hebben bestudeerd, omdat zij zeer geleerde boeken hebben geschreven ter verdediging van het Christendom. Nu kennis is goed, en geenszins te verachten, maar zij is niet de deur. Christus is de deur der schapen, en indien een leraar niet ingegaan is door deze deur, zo is hij niets anders dan een dief en een moordenaar. Velen zijn ingegaan door hun gaven, door hun welsprekendheid, door hun kracht van uitdrukking, hetzij in het goede of in het kwade, door hun rijke verbeelding, hun krachtig oordeel, hun vloeiende taal. De wereld loopt de zodanigen na. Deze gaven zijn nochtans niet de deur, en zij, die daardoor zijn ingegaan, zijn dieven en moordenaars. Velen zijn ingegaan door de gunst der groten, door de bescherming en voorspraak der rijken en machtigen. De zodanigen hebben veel invloed en worden in grote waardé gehouden. Nochtans is ook dit de deur niet: „Ik ben de Deur der schapen”. Alleen die gelovige herders zijn, gaan door deze deur binnen. Als arme verloren zondaars gaan zij in door het bloed en de gerechtigheid van Christus. Niemand kan van zonde spreken, tenzij hij door de Heilige Geest geleerd heeft de last der zonde te gevoelen.

Niemand kan van de schoonheid en dierbaarheid van Christus spreken, tenzij hij Hem kent en liefheeft. Niemand kan spreken van vergeving der zonden, tenzij hij dezelve heeft gemaakt. Houdt de zodanigen in waarde: „Acht hen zeer veel in liefde, om huns werks wil.” (1 Thess. 5 : 13). Ontvliedt de

anderen. De schapen horen niet naar hen. Welke ook hun gaven, hun geleerdheid, hun welsprekendheid mogen zijn, vliedt van hen. Zij zijn vreemden, zij zijn dieven en moordenaars. Zij komen „slechts om te stelen, en te slachten, en te verdueren.”

Er is geen andere weg voor de schapen. Velen komen in de gemeente langs andere wegen; velen komen in de stal van des Heeren tafel door een andere deur; velen gaan in door hun kennis. Zij hebben de weg der zaligheid door Christus in hun hoofd. Zij kunnen de moeilijkste vragen beantwoorden. Zij hebben een gedaante van gezonde woorden, maar meer niet. Ach, dit is niet de deur. De bekering tot Christus is de enige ware deur. Velen gaan in door hun onberispelijk karakter. Velen zijn geacht als leden der gemeente door hun onberispelijkheid in de ogen der mensen, alhoewel zij onbekeerd zijn in de ogen van God. Gij leeft niet in openbare zonden, en daarom meent gij een goed recht te hebben om aan te zitten aan de tafel des Heeren. Helaas! gij zijt niets dan wolven in schaapsklederen. Christus is de Deur. Zo gij niet zijt ingegaan door Hem, door Zijn gehoorzaamheid en door Zijn bloed, zo zijt gij dieven en moordenaars. Het woord: „Vriend, hoe zijt gij hier ingekomen?” (Matth. 22 : 12) is op een grote menigte van toepassing. Hoe zijt gij gekomen aan de tafel des Heeren tussen de schapen van Christus? Zijt gij ingekomen door waarachtige bekering en geloof in Christus? Of zijt gij langs een andere weg gekomen? Indien gij ingekomen zijt door uw kennis, door uw ernstig, zedig gelaat, door uw onberispelijk karakter, en niet door Christus, dan zijt gij een dief en een moordenaar. Dan zijt gij om te stelen in de stal binnengedrongen. Dan zult gij weldra uitgeworpen worden bij de leugenaars.

Christus is nu de Deur. „Ik ben de Deur.” Zeer duidelijk is het, dat de nadruk valt op de woorden: „Ik ben.” Voor allen, tot wie het Evangelie komt, is er een korte tijd, gedurende welke de deur voor hen geopend is, wanneer het voorhangsel is weggeschoven, wanneer de toegang tot des Vaders liefde, voor hen is geopenbaard. Deze tijd is kort. Vergeleken met de lange eeuwigheid die te volgen staat, is die tijd slechts een ogenblik, slechts een ademtucht. De weinige korte jaren, gedurende welke voor een iegelijk zondaar de deur open is, zullen weldra voorbij zijn gevlogen, en dan zal de deur voor eeuwig gesloten zijn. Een iegelijk uwer zal, in de eeuwigheid, terugzien op die welaangename tijd, toen de deur voor u openstond: „Ik ben de Deur.” O mijn vrienden, al kon ik u ook beloven, dat de deur van het Evangelie nog honderd jaren voor u zou geopend zijn, nochtans zoudt gij, en ook slechts dan wijselijk handelen, wanneer gij nu binnenging; of indien ik u spreken kon van vijftig, of twintig of tien jaren, zou het evenzeer slechts waarlijk wijs zijn, nu in te gaan. Maar ik kan niet beloven van een jaar, noch van een maand, noch een dag. Alles wat ik zeggen kan is: Christus is nu de Deur. Heden is de weg van genade en eeuwig zaligheid voor u geopend. Morgen zal die wellicht voor eeuwig gesloten zijn!!

R.M. Mc. Cheyne.

Op de weg van het heil

Ds. J. van Amstel schreef een boekje onder deze titel. Het is uitgegeven door de Uitgeverij Boekencentrum b.v., postbus 84176, 2508 AD 's Gravenhage. Het telt 143 blz. en kost f 19,90.

De schrijver zegt in een woord ter inleiding o.a. het volgende:

Het kan je vandaag gebeuren dat iemand zegt: „ik geloof, maar ik weet niet of ik wel bekeerd ben”. Evenzeer kan het voorkomen dat iemand zegt wel een kind van God te zijn, maar niet te weten of hij wedergeboren is. Er is veel verwarring op dit terrein, mede doordat nogal wat kennis ontbreekt. Daarom blijven de vragen: ben je wedergeboren, ben je bekeerd, geloof je echt? Op deze vragen moet een antwoord komen, dat je verder helpt. Ook dienen deze dingen op de juiste plaats te komen. ’t Gaat in meer dan één opzicht om de goede orde. Daarom meende ik er goed aan te doen orde op zaken te stellen in een serie artikelen in de jeugdrubriek van reformatisch weekblad De Schakel over de orde des heils, zoals het al jaar en dag in de kerk wordt genoemd. Ik heb gekozen voor een bespreking van deze orde (roeping,

wedergeboorte, bekering, geloof, rechtvaardiging, heiliging, verheerlijking) vanuit het jongste belijdenisgeschrift van de kerken der Reformatie in ons land. Vandaar dat telkens voorafgaande aan een aantal hoofdstukken enkele stukjes van de Dordtse Leerregels geplaatst zijn. Zó belijden wij. Zo willen we het ook beleven.

Tot zover Ds. Van Amstel.

Hij heeft een vaardige pen en weet op een duidelijke wijze zijn gedachten op papier te zetten. Hij biedt ons wel een en ander, waarmee we kunnen instemmen. Toch hebben we er bezwaar tegen om het boekje uit dien hoofde aan te bevelen. We vinden het te vlak en er komen gedachten in voor, die we niet kunnen overnemen. We willen dat in het kort toelichten.

We vinden wat Ds. Van Amstel schrijft te vlak. We kunnen een landschap hebben zonder bergen en dalen. Dan is het vlak. Zo is het met dit boek. We vinden er geen bergen en geen dalen in, geen hoogten en geen diepten. Slechts zo hier en daar enige verhogingen en lagere gedeelten, maar verder komt de schrijver niet. Er komt niet in uit de diepte van de val van de mens, zijn nameloze ellende, zijn blindheid en vijandschap enz. En daartegenover niet de bergen van Gods welbehagen, van Zijn eeuwige liefde enz. En daardoor klinkt niet door de roemtaal: door U, door U alleen, om 't eeuwig welbehagen.

We vinden in het boek ook uitspraken die we niet kunnen overnemen. We willen er een paar noemen. Op blz. 23 lezen we: Hij is dus voor jou geboren, om jou te kunnen zalig maken, op blz. 94: De Heilige Geest heeft beloofd in jouw hart dit geloof te werken en op blz. 123: Het is volbracht! Voor ons!

Er zou meer te noemen zijn, maar laat het bovenstaande genoeg zijn. De schrijver maakt van de belofte van het evangelie, waarmee de Heere tot ons komt, een persoonlijke belofte: Christus is voor jou geboren, voor ons gestorven. Bij de voorstelling van de schrijver zou het mogelijk zijn dat de Heere aan iemand iets belooft en niet doet wat Hij belooft, dat Christus voor iemand geboren en gestorven is en dat hij toch niet deelt in alles wat Hij verworven heeft.

Het gebeurde eens bij een klassikaal examen, dat een deputaat deze voorstelling gaf, dat het is alsof er een tafel gedekt staat en dat tot ieder gezegd kan worden, dat dit voor hen is gebeurd. Althans in deze geest was het. Prof. Wisse en de voorzitter van de vergadering stoven onmiddellijk op en wilden van zo'n voorstelling van zaken niets weten.

We willen iets aanhalen uit het getuigenis van de Generale Synode van 1953 aan de kerken:

Tevens niet minder om de gans algenoegzame rijkdom en levensvervulling, welke in Christus is, zo uit te stellen, dat middelwijzerwijs de zielen tot jaloersheid worden bewogen, opdat men onder toepassing des Heiligen Geestes Christus zó lere kennen, dat men op Hem vertrouwt en uit Hem leeft, tot openbaring van de blijdschap des geloofs en een beleving tot de verheerlijking Gods.

Om te beginnen worde daarbij uitgegaan, gelijk ook b.v. in het doopsformulier geschiedt, van ons van nature midden in de dood liggen in een verbroken werkverbond, om alzo de noodzakelijkheid en rijke inhoud van het genadeverbond te leren verstaan. Zo blijft zalig worden een wonder en wordt de noodzakelijkheid der wedergeboorte door de Heilige Geest niet uit het oog verloren. Op deze wijze zal men ook bewaard blijven voor een oppervlakkigheid, die maar al te gemakkelijk leidt tot wereldgelijkvormigheid, welke vooral hierin bestaat, dat men heden ten dage al meer vraagt: hoever kunnen wij gaan in het uitleven van onszelf, in plaats van: hoe dicht moeten wij wel bij de Heere blijven?

In aansluiting hiermee willen we nog eens wijzen op wat Prof. P.J.M. de Bruin indertijd geschreven heeft in zijn boekje ter verklaring van het formulier van de kinderdoop. Hij schrijft op blz. 27v:

Aan de gelovigen en hun zaad, afgedacht van hun verkiezing of wedergeboorte, verzegelt de Drieënige God de belofte van genade en vergeving. Ieder gedoopte mag zeggen: In mijn doop heeft God verzegeld mijn God te willen zijn en alle kwaad van mij te weren of ten beste te keren. Wij staan dan wel niet aan de zijde van Dr. Kuyper, maar aan die van Calvijn. Deze toch zegt in zijn Institutie, boek

III, Capittel 2 par. 6: „dat hetzelfde geestelijk genadeverbond niet minder in Ismaël dan in Izaäk is verzegeld geworden door het teken der besnijdenis.” Ook Calvijn erkent, dat zowel bij de uitverkoren Izaäk als bij de verworpen Ismaël in de besnijdenis Gods **verbond** en niet onderstelde genade verzegeld werd. Ook zegt Calvijn in deze zelfde par., dat Jacob en Ezau beiden „erfgenamen des verbonds” waren, hoewel de eerste uitverkoren en de laatste verworpen was.

Zo zijn dan de gelovigen met al hun zaad erfgenamen des verbonds en op die grond moeten alle kinderen des verbonds gedoopt worden. Toch zou men hier de vraag kunnen doen, van waar het komt dat in de meeste kinderen des verbonds de verzegelde beloften niet in vervulling komen. Van hoevele gedoopten blijkt het bij het opwassen dat zij gelijken op het vleselijk Israël uit Jezus' dagen, tot hetwelk de Heiland zeide: „Gij zijt uit uw vader de duivel,” terwijl toch aan hun voorhoofd is verzegeld dat God een eeuwig verbond der genade met hen opgericht heeft? De oorzaak hiervan ligt niet daarin, dat aan de een de beloften wel en aan de ander niet verzegeld zijn, maar hierin dat God de verbondsbefolte niet onvoorwaardelijk doet. Er is toch aan de befolte des verbonds een wederis verbonden en waar die door Gods genade volbracht wordt, komt God ook de inhoud der befolte aan het hart te verheerlijken. Die wederis is: geloof en bekering en waar de gedoopte zich door de genade des Heiligen Geestes tot God bekeert, daar wordt hij deelachtig wat de Heere in de doop hem verzegelde. Verzet echter de gedoopte zich uit kracht van zijn diepe verdorvenheid tegen die eis des Heeren, zo is God niet gehouden Zijn verbondsbefolte te vervullen. Daarmede is de befolte niet vernietigd, maar de zondaar staat zichzelf in de weg om de vervulling der befolte te ontvangen. Zonder geloof toch is het onmogelijk de befolte te omhelzen, en nu stelt God het geloof niet als een voorwaarde, die de mens moet volbrengen, (dit zou de leer der Remonstranten zijn) maar als de weg of het middel waardoor de befolte omhelsd wordt. Die nu voortgaat te weigeren die weg des geloofs te zoeken, zal ook nooit verkrijgen wat op die weg gevonden wordt n.l. de verzoening in Christus' bloed in de doop betekend en verzegeld. Het staat met de verbondsbefolte als met de aanbidding van Christus in het Evangelie. Hoewel Christus aan allen die onder het Evangelie leven als Zaligmaker wordt voorgesteld, zullen toch alleen zij Hem als zodanig deelachtig worden, die Hem door een oprecht geloof worden ingelijfd en Hem met al Zijn weldaden aannemen, want zonder geloof is er geen vereniging met Christus. Welnu, evenzo kunnen alleen die gedoopten de verzegelde beloften des verbonds verkrijgen, die ze in den gelove omhelzen. Dit is de leer van ons doopsformulier. De doop verplicht tot een nieuwe gehoorzaamheid.

Tot zover Prof. De Bruin.

We willen nu nog een en ander uit de Dordtse Leerregels aanhalen. Hoofdstuk 1, artikel 3: En opdat de mensen tot het geloof worden gebracht, zendt God goedertierenlijk verkondigers van deze zeer blijde boodschap, tot wie Hij wil, en wanneer Hij wil; door wier dienst de mensen geroepen worden tot bekering en het geloof in Christus de Gekruisigde.

Artikel 4. Die dit Evangelie niet geloven, op die blijft de toorn Gods. Maar die het aannemen, en de Zaligmaker Jezus met een waarachtig en levend geloof omhelzen, die worden door Hem van de toorn Gods en van het verderf verlost, en met het eeuwige leven begiftigd.

Artikel 5: De oorzaak of schuld van dit ongelooft, gelijk ook van alle andere zonden, is geenszins in God, maar in de mens. Maar het geloof in Jezus Christus, en de zaligheid door Hem, is een genadegave Gods.

Artikel 6: Dat God sommigen in de tijd met het geloof begiftigt, sommigen niet begiftigt, komt voort van Zijn eeuwige besluit.

Hoofdstuk 2, artikel 5: Voorts is de befolte des Evangelies, dat een iegelijk, die in de gekruisigde Christus gelooft, niet verderve, maar het eeuwige leven hebbe; **welke befolte** alle volkeren en mensen, tot welke God naar Zijn welbehagen Zijn Evangelie zendt, zonder onderscheid moet verkondigd en voorgesteld worden, **met bevel van bekering en geloof**.

Artikel 6: Doch dat velen, door het Evangelie

geroepen zijnde, zich niet bekeren, noch in Christus geloven, maar in ongelooft vergaan, zulks geschiedt niet door gebrek of ongenoegzaamheid van de offerande van Christus, aan het kruis geofferd, maar **door hun eigen schuld**.

Artikel 7: Maar zovelen als waarachtiglijk geloven, en door de dood van Christus van de zonden en het verderf verlost en behouden worden, die genieten deze weldaad **alleen uit Gods genade**, welke genade Hij niemand schuldig is.

Artikel 8: Want dit is geweest de gans vrije raad, de genadigde wil en voornemen Gods des Vaders, dat de levendmakende en zaligmakende kracht van de dierbare dood Zijns Zoons zich uitstrekken zou tot alle uitverkorenen, om die alleen met het rechtvaardigend geloof te begiftigen, en door ditselfe onfeilbaar tot de zaligheid te brengen; dat is, God heeft gewild, dat Christus door het bloed Zijns kruises (waarmede hij het nieuwe verbond bevestigd heeft), uit alle volkeren, stammen, geslachten en tongen, diegene alle, en die alleen, krachtiglijk zoude verlossen, die van eeuwigheid tot de zaligheid verkoren, en van de Vader Hem gegeven zijn; hen zou begiftigen met het geloof, hetwelk Hij hun, gelijk ook andere zaligmakende gaven des Heiligen Geestes, door Zijn dood heeft verworven; en hen van al hun zonden, zowel de aangeborene als de werkelijke, zowel na als vóór het geloof begaan, door Zijn bloed zou reinigen, tot den einde toe getrouwelijk bewaren, en ten laatste zonder enige vlek en rimpel heerlijk voor Zich stellen.

Hierbij willen we het laten. We hadden uitvoeriger bij de inhoud van het boekje van Ds. Van Amstel en de bezwaren die er bij ons gerezen zijn kunnen stilstaan, maar we hebben gemeend te kunnen volstaan met het aanwijzen van enkele punten die voor de geest van het boekje bepalend zijn.

B.

Voor de jeugd

Het Zonnekind 50

Beste jongelui!

„Toen kwamen de Filistijnen op en verbrandden haar en haar vader met vuur”.

Richt. 15 : 6b.

Simson voerde de oordelen des HEEREN uit toen hij die vossen door het koren en de wijngaarden liet lopen, zodat zelfs de olijfbomen er door aangestoken werden. De Filistijnen hebben daarna hun eigen oordeel nog verzwaaard. Want zij hebben de schoonvader van Simson en zijn vrouw met vuur verbrand. Dat is een vreselijk gebeuren geweest. Daar moet je niet min over denken. Wanneer iemand in een brandend huis aan het einde van zijn leven komt, en het is een gevolg van een ongeluk, dan spreekt heel de buurt er over. Verschrikkelijk als je zo aan je eind komt. Dat is dan het algemeen gezegde. En men laat het er bij. Wie zijn wij, die anderen oordelen?

Doch als men in een huis wordt opgesloten, met de bedoeling om de bewoners te verbranden dan is dit toch wel een heel wrede zaak. We hebben hier te doen met een soort volksgericht.

De Filistijnen hebben dit niet gedaan, omdat zij zo'n hoog ontwikkeld rechtsgevoel hadden, doch omdat zij door het optreden van Simson zo grote schade geleden hadden. Want hun koren was verbrand en de wijngaarden waren vernietigd en de olijfbomen waren aangetast. Zo iets kon niet ongestraft gepasseerd worden. In een normale rechtsstaat wordt eerst de misdadiger opgespoord. En als men hem gevonden heeft staat hij onder een zekere bescherming. Niemand heeft het recht om zulk een man, al is zijn misdaad nog zo groot, te vonnissen. Hij moet eerst voor de rechtbank komen. Dan moet zijn schuld definitief worden vastgesteld. En wanneer hij zijn misdaden heeft bekend, dan spreekt de rechter een oordeel uit. Daarna treedt het vonnis in werking.

Doch als er een volksgericht plaats heeft, dan neemt het volk het recht in eigen hand en handelt met de misdadiger naar eigen goeddunken. Dat was in dit geval niet mis. Want de schoonvader van Simson en zijn dochter werden in hun huis opgesloten en wreedaardig van het leven beroofd.

Dat is dan zoveel duizend jaar geleden gebeurd.

We zijn in de wereld in al die jaren niet zo veel verder gekomen. Want dergelijke gerichten komen nog voor. In het buitenland, maar ook in ons eigen land. Men neemt dan zijn al of niet vermeende rechten in eigen hand. 't Gevolg is: Rellen, opstootjes, brandstichtingen, vernielingen en niet zelden vallen daarbij dan ook slachtoffers.

We lezen al deze dingen dagelijks in de krant en zeggen: Het is allemaal erg. Waar moet het naar toe? Het loopt uit op een grote chaos. Het recht struikelt op de straten. Grote misdaden worden niet gezien. Men kan ze ongestraft begaan. O zeker, in theorie niet. Maar in de praktijk komt het er wel heel dikwijls op neer. Terwijl kleine overtredingen soms zwaar gestraft worden.

Dat kleine overtredingen gestraft worden, daar is natuurlijk niets tegen in te brengen. Het recht moet zijn loop hebben. Het zal waar zijn!

Als men grote overtredingen „niet ziet”, dan staat men zogenaamd voor een overmacht. Men kan er niets tegen doen. De overheid legt de politiemacht aan banden. Optreden mag men alleen als het eigen leven werkelijk in gevaar komt. Terwijl het dan weer een vraag is, wanneer dit werkelijk het geval is. De één gevoelt zich dan weer eer bedreigd dan de ander. Het is tegenwoordig niet eenvoudig om dienaar van het recht te zijn.

En de misdaad neemt met de dag toe. Vooral de jongeren komen naar voren. Niet om voor recht en gerechtigheid te strijden, doch om keet te schoppen, en alles tot een puinhoop te maken.

Wie de ontwikkeling nuchter bekijkt, kan, wat de toekomst betreft, met zorg vervuld zijn. Kopstukken breken over al deze dingen zich het hoofd. Men zit met de handen in het haar. Niemand die een oplossing weet. Hier geldt: Zij hebben Mij verlaten, wat wijsheid zouden ze hebben. Gods Woord is geen maatstaf meer. De z.g.n. humaniteit geeft de toon aan De menselijke rede moet de oplossing brengen. Doch na alle falen op dit gebied - want er is al zoveel geëxperimenteerd - is men nog steeds niet tot inzicht gekomen, dat het waar is, wat er in de psalmen staat: Geen dwaas weet wat hij ziet. Zijn oordeel is verduisterd. Ps. 92 : 3 (ber.)

Door alles heen, blijft echter: God de HEERE regeert!

Dat was in de dagen van Simson zo en dat is nog zo. Wie dat werkelijk gelooft, kan te midden van alle vragen, die zich in het leven voor doen, rustig zijn.

Achter dat volksgericht in Timnat, gaat weer een Gods gericht schuil. Want het is verschrikkelijk voor die mensen om op een zodanige wijze aan hun einde te moeten komen. Doch het is nog verschrikkelijker om zó voor God te moeten verschijnen. Want het waren mensen die met God en Zijn gebod nooit rekening hadden gehouden. En toch moesten zij rekening en verantwoording afleggen voor een heiligen rechtvaardig God. En Die zal een ieder vergelden naar zijn werken. En dan kan ik voor die Filistijnen, die als vijanden van God en Zijn volk gestorven zijn, geen hoop hebben. Zij zijn van het ene vuur in het andere terechtgekomen. Het is vreselijk, om onbekeerd te moeten vallen in de handen van een levend God, Die buiten Zijn Zoon niet anders wezen kan, dan een eeuwige gloed en een verterend vuur bij Wie niemand wonen kan.

Over de eeuwige bestemming van een mens wordt meestal niet gesproken. We nemen de dingen in het tijdelijke leven waar en zetten aan het eind een punt.

Verder moet je niet denken, zegt de één. Ons past het oordeel niet, zegt de ander. Dat moet je maar aan God overlaten, zegt een derde. En ga zo maar door. Het is natuurlijk waar, dat niemand in de rechterstoel van God moet gaan zitten. Hij beslist uiteindelijk. En we kunnen dat ook rustig aan Hem overlaten. Hij oordeelt een rechtvaardig oordeel. Daar hoeft niemand aan te twijfelen.

Toch ben ik, eerlijk gezegd, bang, dat men door al deze op zichzelf ware redeneringen, de zaak waar het over gaat voor zich uit schuift om het uiteindelijk van zich af te schuiven.

Niet aan God, de dood en het oordeel denken, vindt de duivel een heel goede zaak. Hij heeft maar het liefst dat men er nooit aan denkt. En als men nog eens met een gedachte daaraan in aanraking komt, dan is hij er haastig bij om

je doen geloven dat het nog wel wat mee zal vallen. Hij werkt dan graag met de liefde van God. God is toch liefde, zei eens een vrouw tegen mij. En dan gaat uiteindelijk alles naar de hemel. Dat wil een mens aan het eind nog wel. Als er een hel en een hemel is, dan gaat men het liefst naar de hemel.

En zo gaan er vandaag duizenden verloren. Dat kunt u toch zo maar niet zeggen, hoor ik iemand opmerken. Dat weet u toch niet? Stel u gerust. Ik zeg dat ook zó maar niet. Ik zeg dit op grond van Gods Woord. En wee mijner, wanneer ik dat niet tot zijn recht zou laten komen. Want dan zou ik te kort doen aan de eer des Heeren.

Gods Woord leert ons duidelijk dat er maar twee wegen zijn. Een brede en een smalle. Datzelfde Woord leert mij ook dat op de brede weg de meeste mensen wandelen, terwijl er maar weinigen zijn, die de smalle weg vinden. En wanneer men op de brede weg wandelt, dan komt men uit in het eeuwig verderf. Dat liegt er echt niet om. Het eeuwige verderf is de plaats waar men eeuwig buiten God verkeert, waar eeuwig smart geleden wordt, waar het loon op de zonde uitbetaald wordt. Want de bezoldiging der zonden is dood.

Geliefde lezer, jong of oud, zou het zo verkeerd zijn, als je daar eens ernstig over na ging denken? Want dat is de waarheid. Ik weet, van nature horen we liever déze waarheid niet. Want het maakt je maar ongerust. Zou het zo erg zijn, als je werkelijk eens heilig ongerust werd? Het zou het begin kunnen zijn van je eeuwig behoud. Want al degenen die van de brede weg zijn afgebracht, zijn daartoe middelijkerwijs gekomen, door dat zij onrustig werden. Zij gingen de waarheid geloven, namelijk dat je langs de brede weg nooit in de hemel komen kunt, doch dat je langs die weg voor eeuwig verloren moet gaan. Dit deed hen op dat heilloze pad omkeren. Zij gingen de HEERE zoeken, echt zoeken. Door de zodanigen laat de Heere Zich ook vinden, om hen te doen ervaren, dat er bij Hem ook vergeving is, voor een ieder die zijn zonden belijdt en laat. Niemand is dan voor God een te groot of te oud zondaar. De moordenaar aan het kruis is daarvan wel een duidelijk bewijs. Hij beleed zijn strafwaardigheid en ging op Jezus kosten de hemel in.

Dat is het wonder van de vrije genade. Die is voor een ieder bij God te verkrijgen. Laten al mijn lezers, vrienden en vriendinnen, het daarom alleen bij de Heere zoeken.

Jullie aller vriend,

Ds. H.C. v.d. Ent.

U bent ook dit jaar weer hartelijk welkom op „De Verrassing”

Pension voor jong en oud. Bungalows en starcaravans.

Zondag eerbiedigend. Bespreek tijdig.

Postbus 302, 1794 ZG, Oosterend- Texel. Tel. 02223-661 of 391

EEN PAAR POND TE ZWAAR ?

Dat is te verhelpen! 3 keer per dag 2 geheel plant-aardige Vermagerings-tabletjes en u bereikt uw ideale gewicht! Kuur voor een maand f 20,—
Tevens uit voorraad leverbaar meer dan 40 kruidenmengsels o.a. Hoge Bloeddruk, Slape-loosheid, Vernauwde Bloedvaten, Spataderen, Hoofdpijn, Migraine, Zenuwen. Kuur voor een maand f 15,—

NIEUW

Behalve de soorten Vermagering, Vochtafdrijvend en Zenuwen, nu ook Hoge Bloeddruk, Rheumatiek en Vernauwde Bloedvaten in tabletvorm verkrijgbaar. Maandkuur f 20,—

DROGISTERIJ SIKKING

Barrevoetstraat 5, 2011 WL Haarlem. Tel. 023 - 312882, b.g.g. 023 324606. Postgiro 190609.

KOMPLETE WONING-INRICHTING EN STOFFERING

Meubelen, Tapijten, Gordijnen, Bedden, Dekens, Zonwering enz. Vloerkleden en Oosterse tapijten.

Geheel vrijblijvend komen wij bij u thuis met onze zeer uitgebreide stalencollecties. Tapijten worden gratis gelegd en voor vakwerk staan wij garant!

Ook verzorgen wij diepreiniging van uw tapijt.

Bel ons eens voor een afspraak!

Beleefd aanbevelend:

B. Elderkamp

Frankenoord 17, 3079 LB Rotterdam. Tel.: 010 - 82 34 87

PLAATS UW FAMILIEBERICHTEN IN BEWAAR HET PAND

Boekbespreking

Boeken van Uitgeverij den Hertog b.v.
Postbus 2421, 3500 GK Utrecht

1. **De dappere ketellapper** door P. de Zeeuw. Dit boekje van ruim 90 blz. gaat over het leven van John Bunyan. Op eenvoudige wijze vertelt de schrijver een en ander uit zijn jeugd en hoe het verder met hem ging. Het doet altijd goed wat over Bunyan te lezen, de man die eerst leefde naar het goedgevoelen van zijn eigen hart, maar door de Heere getrokken werd en geroepen tot de dienst des Heeren vele jaren in Gods Koninkrijk mocht arbeiden. Hij spreekt nog nadat hij gestorven is. We hebben allen wel van hem gehoord en wellicht ook wel een en ander van hem gelezen. We hebben hier een boeiend verhaal voor jongens en meisjes van ongeveer 11 jaar. Het boek kost f 9,75.
2. **Jan en Janneke** door J. Visser-Vlaanderen.

Dit is een aardig verhaal over Jan, die bij zijn grootouders gaat logeren, omdat zijn moeder in het ziekenhuis ligt. Jan ontmoet Janneke en samen beleven zij allerlei. Het wordt op spannende wijze verteld. Het is een boek van 96 blz., voor jongens en meisjes van 6-9 jaar. Het kost f 9,25. Een paar opmerkingen willen we maken. Op blz. 24 staat een tekening. Jan bidt geknield voor zijn bed en opa zit genoegelijk op een stoel met een pijp in zijn mond te wachten tot Jan gebeden heeft! Op blz. 89 staat: De dominee preekt over de geboorte van de Heere Jezus. De Heere Jezus. Die naar de aarde gekomen is om zondaren, die Hem oprecht om vergeving vragen, te redden. Zo mogen we onze kinderen niet voorlichten.

3. **Tineke en Rietje op de boerderij** door Aartje Boon.

Een aardig boekje van 64 blz., dat handelt over twee vriendinnetjes, die de paasvakantie op de boerderij van de grootouders van Tineke mogen doorbrengen. Daar beleven ze natuurlijk allerlei dingen. Het is een boekje om voor te lezen aan kleine kinderen of om zelf te lezen door kinderen vanaf 6 jaar. Het boekje kost f 7,75.

B.

AANMELDING LEERLINGEN

GOMARUS - MAVO

Grote Haarsekade 121, Gorinchem, telefoon 01830 - 23899

Tot 1 april kunnen er leerlingen voor het **CURSUSJAAR 1983 / 1984** aangemeld worden.

De aanmelding voor het brugjaar kan plaats hebben via de hoofden van de basisscholen of rechtstreeks aan de school. Bij rechtstreekse aanmelding wordt U informatie en een aanmeldingsformulier toegestuurd.

Inlichtingen worden verstrekt door de directeur, de heer C.P. Huissen, Groot Veldsweer 25, H'veld - G'dam, tel. 01846 - 4302 en de heer J. Visser, adj. dir., Groot Veldsweer 31, H'veld - G'dam, tel. 01846 - 4437.

Stationssingel 50
Tel. 08385-13978
Postbus 177
3900 AD Veenendaal

STICHTING REF. HULPAKTIE WOORD EN DAAD. GIRO 30:20.900.

Samen zorgen voor voedsel, christelijk onderwijs, leprozenhulp.

Postbus 560, 4200 AN Gorinchem. Tel. 01830 - 32550.